

ת"פ 40264/03/11 - מדינת ישראל נגד אחמד טאהא

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 40264-03-11 מדינת ישראל נ' טאהא
ת"פ 45616-03-11 מדינת ישראל נ' טאהא
ת"פ 53102-06-11 מדינת ישראל נ' טאהא

בפני המאשימה נגד הנאשם
כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
אחמד טאהא ע"י ב"כ עו"ד דינה בן מנחם

גזר - דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בשלוש עבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, עבירה של החזקת אגרופן, ועבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, כמפורט בכתבי האישום.

הנאשם צרף לת"פ 40264-03-11 שני תיקים נוספים - ת"פ 45616-03-11 ות"פ 53102-06-11.

בהתאם לכתב האישום המחודש בת"פ 40264-03-11, ביום 31.8.09 בשעת לילה, החזיק הנאשם מתחת לכרית עליה ישב במבנה ליד בריכת חורשים, חשיש במשקל 0.1 גרם, ומתחת למדרגות באותו מבנה, החזיק חשיש במשקל 1 גרם.

בהתאם לכתב האישום המחודש בת"פ 45616-03-11, ביום 17.6.09 בשעות הערב, החזיק הנאשם סם במשקל 1.3 גרם ברכבו. כן החזיק הנאשם, בין הכסאות הקדמיים ברכב, אגרופן.

בהתאם לכתב האישום בת"פ 53102-06-11, ביום 30.11.10 בשעות הערב, הבחין שוטר בנייר עיתון מקופל הנזרק מתוך רכב בו ישב הנאשם. בעיתון נמצא חשיש במשקל 0.4 גרם.

במסגרת הסדר טיעון, הסכימו הצדדים כי הנאשם ישלח לתסקיר שרות המבחן. הוסכם כי הטיעון לעונש יהיה פתוח, כשעמדת המאשימה היא למאסר בפועל, הפעלת שני מאסרים מותנים העומדים ותלויים כנגד הנאשם, וכן הטלת מאסר על תנאי, קנס כספי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

עברו הפלילי של הנאשם

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש לבית המשפט גליון ההרשעות של הנאשם ממנו עולה כדלקמן:

ביום 25.9.07 נדון הנאשם בת.פ. (שלום ת"א) 6113/07 בגין החזקת סם לצריכה עצמית והחזקת נכס חשוד כגנוב, ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את העבירות בהן הורשע, וקנס בסך 700 ש"ח. גזר הדין הוגש לבית המשפט.

ביום 12.9.06 נדון הנאשם בת.פ. (שלום ראשל"צ) 3760/06 בגין החזקת סכין למטרה לא כשרה, ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור על עבירה של החזקת סכין, וקנס בסך של 1,200 ₪. גזר הדין הוגש לבית המשפט.

בשנת 2000 הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ונגזרו עליו 32 חודשי מאסר בפועל, שנת מאסר על תנאי, וכן הופעל במצטבר מע"ת של 4 חודשים.

בשנים 1995-1999 הורשע הנאשם ארבע פעמים בסדרת עבירות הכוללות 3 עבירות של פריצה לרכב, עבירה של חבלה במזיד לרכב, 5 עבירות של שבל"ר ונטישה, 3 עבירות של גניבת רכב, 3 עבירות של נהיגה ללא רשיון, 2 עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, ועבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, ובגין עבירות אלה ריצה הנאשם מאסר בפועל לתקופה כוללת של 26 חודשים, ורשיונו נפסל לתקופה ממושכת.

הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שרות המבחן בטרם נגזר דינו.

תסקירי שרות המבחן

בעניינו של הנאשם ניתנו מספר תסקירים.

מהתסקיר מיום 3.5.12 עולה כי הנאשם הינו רווק, כבן 35 המתגורר בכפר קאסם.

הנאשם הינו בן זקונים להוריו, שנפטרו זה מכבר. תוארה בדידותו והעדר דמויות מכוונות, על רקע זה.

הנאשם סיים 9 שנות לימוד, ולדבריו לא סיים הלימודים והחל לעבוד כתוצאה ממצוקה כלכלית.

הנאשם עבד בעבודות שונות, לרבות בשיפוצים, אך לאור הקושי בקבלת אישורי עבודה לעובדיו, עזב תחום זה, ועבד בעבודות מזדמנות.

מסר כי את השימוש בסמים החל בגיל 17 ובמהלך מאסרו האחרון בשנת 2000 השתלב בתכנית טיפולית. מסר כי עד שנת 2008 שמר על נקיין מסמים, אך לאור קושי במציאות תעסוקה קבועה ולאור נסיבותיו האישיות שפורטו חזר להשתמש בסמים, זאת לדבריו, עד שנת 2011.

הנאשם מסר כי הבין בשלב זה את השלכות השימוש בסמים ועל כן הפסיק השימוש. בדיקות שתן שמסר נמצאו נקיות.

הנאשם מסר כי לאור חששו מפני מאסר בפועל ולאור רצונו בהקמת משפחה משלו והתייצבות תעסוקתית הפסיק את השימוש בסמים.

הערכת קצינת המבחן היתה כי הרקע להתמכרותו הינו העדר גורמי תמיכה ודמויות מכוונות, כאשר הנאשם מוסר כי כיום הינו נקי, ולא קיים רישום פלילי בשנה וחצי האחרונות.

לאור זאת הומלץ על הארכת המאסרים על תנאי והעמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכה ישתתף בתכנית טיפולית במסגרת שה"מ.

לאחר קבלת תסקיר זה, ניתנה החלטה לפיה יש לבחון את מחויבותו של הנאשם להליך הטיפולי. על כן הוחלט כי הנאשם ישולב בטיפול ולאחר מכן יתקבל תסקיר משלים שידווח על התקדמותו.

בהתאם לתסקיר מיום 24.10.12, הנאשם שולב בקבוצה למכורים נקיים בפ"ת. הנאשם התקשה להגיע למפגשים וקצינת המבחן התרשמה מחוסר מוטיבציה. הנאשם מסר כי התקשה להגיע עקב קשיי תחבורה. בהמשך נמסר כי הנאשם נפצע מאירוע ירי ואושפז בבי"ח לוינשטיין לשיקום.

ביום 20.1.14 התקבל תסקיר נוסף בו נמסר כי הנאשם עבר פגיעת ירי ברגליים והיה מאושפז בבי"ח לוינשטיין. הוא שוחרר לביתו ומתגורר בגפו, כשהוא מתאר בדידות וקושי בהתמודדות עם פציעתו. הוכר כנכה בשיעור 43% נכות ומתקיים מעזרת קרוביו.

בנסיבות אלה, קצינת המבחן חזרה על המלצתה להארכת המאסרים על תנאי ולהעמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה בה ימסור בדיקות שתן וישתתף בטיפול.

בדיון שהתקיים הוחלט על דחיה לצורך השתתפות הנאשם בטיפול וכן נשלח הנאשם לקבלת חו"ד הממונה על עבודות שירות.

ביום 31.8.14 התקבל תסקיר אחרון בעניינו של הנאשם.

נמסר כי הנאשם החל להשתתף בקבוצה טיפולית למכורים נקיים בתחילת שנת 2014, אך בחודש 3/14 נעצר בגין מעורבותו בעבירת איומים, ועל כן הופסקה השתתפותו בקבוצה.

הנאשם שוחרר למעצר בית בתיק האיומים והיה בפיקוח שה"מ. בחודש 7/14 בוטלו התנאים המגבילים למעט הרחקה מהמתלוננת.

נמסר כי הנאשם השתלב בקבוצה לעצורי בית וכי המשיך למסור בדיקות שתן נקיות.

כן נמסר כי לא נפתחו נגדו תיקים חדשים, למעט תיק האיומים.

עמוד 3

הנאשם מסר כי לאחר שחרורו ממעצר הבית חזר לביתו בכפר קאסם. הוא הופנה לשיקום תעסוקתי בכדי שיוכל למצוא עבודה המתאימה למגבלותיו הרפואיות.

לסיכום, ולאחר שהוברר כי הנאשם משתף פעולה עם שה"מ, הומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה בה ימשיך בטיפול הקבוצתי ובמתן בדיקות שתן וכן יפנה להליך השיקום התעסוקתי.

כן הומלץ על הארכת המאסרים המותנים.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

ביום 9.9.14 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניינו של הנאשם.

הממונה המליץ על השמתו של הנאשם במקום עבודה בראש העין, בכפוף להמשך מתן דגימות שתן לבירור נקיון מסמים.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

באי כוח המאשימה ציינו את הפגיעה בחברה כולה כתוצאה מעבירות שימוש בסמים. כן נטען לגבי החזקת אגרופן והפרעה לשוטר כי מדובר בעבירות הפוגעות בבטחון הציבור ובסדרי השלטון.

נטען כי מתחם הענישה בגין העבירות נשוא הדיון הינו בין מאסר על תנאי לעונש מאסר לריצוי בפועל.

ב"כ המאשימה טענו כי המלצות שה"מ אינן מקובלות על התביעה, ובפרט כאשר כנגד הנאשם עומדים ותלויים שני מאסרים על תנאי שלא הרתיעו אותו מביצוע עבירות נוספות.

נטען כי למרות שמדובר בעבירות משנת 2009 ו-2010, ולמרות שהנאשם נקי מסמים מזה מספר שנים, הרי שבעבירות מסוג זה האינטרס הציבורי גובר על האינטרס האישי, ועל כן יש להחמיר בענישה, ובפרט כאשר לא ניתן להתייחס לעבירות כמעידה חד פעמית, לנוכח עברו הפלילי העשיר של הנאשם, שכלל מאסרים בפועל.

נטען כי העבירות בהן הורשע הינן עבירות חוזרות, וכאמור, אף ההרשעות הקודמות ועונשי המאסר המותנה לא הרתיעו אותו מלבצען.

נטען כי כנגד הנאשם תלויים שני מאסרים מותנים, האחד מת.פ. (שלום ראשל"צ) 3760/06, שם הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי בגין החזקת סכין, ובת.פ. (שלום ת"א) 3113/07 הוטלו על הנאשם 3 חודשי מאסר על תנאי בגין

עבירות סמים.

נטען כי העבירה של החזקת סכין אינו עבירה שניתן להקל בה, בפרט כאשר מדובר בנאשם שהורשע אף בשימוש בסמים.

הוגשה פסיקה במקרים דומים.

בעפ"ג (מרכז) 13368-04-11 **מד"י נ' אבו רקייק** גזר בית המשפט המחוזי במסגרת הערעור, 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בעבירות של החזקת סמים לצריכה עצמית והחזקת סכין.

בת.פ. (פ"ת) 4164-01-13 **מד"י נ' נאזל** גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בעבירות נהיגה ללא רשיון וביטוח ושבל"ר וכן בעבירות החזקת סמים לצריכה עצמית, 4 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג (ת"א) 56424-10-10 **מד"י נ' מסארוה** גזר בית המשפט המחוזי במסגרת הערעור, 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, על הנאשם שהורשע בהחזקת סכין. באותו ענין נמצא כי הנאשם החזיק שני סכינים ואגרופן.

בעפ"ג (ת"א) 4330-08-11 **מד"י נ' קונב** הורשע הנאשם בעבירת החזקת סכין ובית המשפט המחוזי במסגרת הערעור, גזר עליו 2 חודשי מאסר בפועל, לאחר שבית משפט קמא הטיל עליו עונש מאסר על תנאי בלבד לאור אי התאמתו לריצוי עבודות שירות.

נטען כי אף שהנאשם החזיק אגרופן אין בכך כדי להקל בעונשו אלא להפך, מדובר בכלי המשמש לאלימות גרידא ולא ניתן לטעון לגביו טענות של שימוש נוסף, כגון קילוף וכדומה, ולכן יש בכך שיקול לחומרא, ולא לקולא.

כן נטען כי הנאשם נעצר בתיק אלימות אחר במרץ 2014.

לאור זאת עתרו באי כוח המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל בגין העבירות נשוא כתבי האישום וכן להפעיל את המאסרים המותנים במצטבר, ובנוסף לגזור על הנאשם עונש מאסר על תנאי מרתיע, קנס כספי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי המאסר המותנה המתייחס לעבירה של החזקת סכין אינו בר הפעלה בעבירה של החזקת אגרופן בה הורשע הנאשם. נטען כי הנאשם הבין שהתנאי יופעל רק במקרה של החזקת סכין, וכי היתה חובת אזהרה ברורה של בית המשפט, תוך נקיבת סעיף החיקוק המדויק, כדי שהמע"ת יחול גם על החזקת אגרופן.

ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה בעניינים אחרים בהם לא הופעל התנאי במצב בו לא היה ברור לנאשם באילו נסיבות יופעל התנאי.

כך בע"פ 6439/09 מד"י נ' שחאתית סאאד ואח' נתקבלה טענת הסנגור באשר לאי בהירות התנאי, ובית המשפט החליט שלא להפעילו.

וכן בע"פ (ת"א) 70159/02 ולדמן נ' מד"י המתייחס לעבירת התפרצות. ב"כ הנאשם טען כי אין להפעיל את התנאי מכיוון שבגזר הדין בו נקבע התנאי צוין כי התנאי יופעל באם יורשע שוב הנאשם בעבירות התפרצות ו/גניבה, ולא נכתב ו/או גניבה. הסנגור טען כי במצב זה ניתן היה להבין כי רק במקרה של הרשעה בעבירות של התפרצות וגניבה יחד יופעל התנאי ובמקרה זה הנאשם הורשע רק בעבירת התפרצות. בית המשפט המחוזי קיבל טענה זו וביטל את הפעלת המאסר על תנאי.

נטען כי הענישה בהחזקת אגרופן הינה קלה מזו שנוהגת בעבירות של החזקת סכין ועל כן אין מקום להפעלת התנאי.

בענין זה הפנתה ב"כ הנאשם לת.פ. (שלום ת"א) 10849-11-11 מד"י נ' אבן, בו הביע בית המשפט דעתו כי החזקת אגרופן, ובפרט בנסיבות בהם לא קיים פוטנציאל מוחשי לשליפתו, הינה חמורה פחות מהחזקת סכין. באותו מקרה הטיל בית המשפט על הנאשם עונש של"צ ונמנע מהרשעת הנאשם, שהיה ללא עבר פלילי.

כן הפנתה ב"כ הנאשם לת.פ. (ראשל"צ) 1988-09 מד"י נ' אבו רזק, בו התייחס בית המשפט לתיקים של החזקת סכין בהם עמדת התביעה לא הייתה למאסר בפועל.

באותו ענין גזר בית המשפט על הנאשם מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם צרפה פסיקה נוספת לענישה בדרך של מאסר על תנאי בעבירות החזקת סכין.

בעניין עבירות הסמים נטען כי מדובר בעבירות שבוצעו לפני למעלה מ-5 שנים, והעבירות הינן עבירות קלות של שימוש עצמי, כאשר התפיסה הרווחת בחברה הינה כי שימוש בסמים אינו בהכרח מעיד על היות המשתמש בעל דפוסים עברייניים.

נטען כי אף שמדובר במאסר על תנאי שהינו חב הפעלה בית המשפט יכול להאריך את המאסר על תנאי בהתאם לסעיף 85, במצב בו הנאשם נמצא בהליך טיפולי.

נטען כי הנאשם שולב בטיפול קבוצתי מטען שה"מ, וכי הנאשם נחשב ל"מכור נקי", מאחר והוא לא עשה שימוש בסמים למעלה מ-4 שנים.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם נפצע באירוע ירי, בעקבות טעות בזיהוי והיה בטיפול רפואי ושיקומי ארוך, כאשר כיום, בסוף התהליך נותרו לו 43% נכות לצמיתות.

ב"כ הנאשם טענה לגבי עברו של הנאשם, כי גדל ללא סביבה תומכת ומדריכה, הוא אדם בודד, כאשר לכך נוספה אף פציעתו והמגבלה ממנה הוא סובל עקב כך, והמשפיעה על אפשרויות תעסוקתו.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן ובמשך תקופה ארוכה מוסר בדיקות שתן נקיות.

נטען כי הנאשם מנסה לפתוח דף חדש בחייו, צורף מכתב מטעם עיריית כפר קאסם, בו מצוינת התנדבותו של הנאשם עם נוער ופעילותו במסגרת סיירת הורים למניעת אלימות.

נטען כי האגרופן היה ברכב בו נסע הנאשם אך לא היה שלו, והנאשם לא היה בסיטואציה שבה היה קיים חשש שיעשה שימוש באגרופן לרעה.

לאור כל האמור לעיל, עתרה ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שרות המבחן, ולהאריך את המאסר/ים המותנה/ים.

דין

מתחם הענישה בגין כל אחת מהעבירות בהן הורשע הנאשם הינו בין מע"ת לבין מאסר בפועל של מספר חודשים.

עבירות החזקת הסם לצריכה עצמית, בהן הורשע הנאשם, הינן ברף הנמוך של עבירות הסמים, מבחינת סוג הסם וכמותו. אמנם, מדובר בשלוש עבירות ולנאשם מע"ת חב הפעלה, ואולם הוכח כי מזה תקופה הוא משתתף בהליך טיפולי ומוסר בדיקות שתן נקיות לשירות המבחן. לפיכך, אילו היה מדובר בעבירות אלה בלבד, הייתי רואה מקום להארכת המע"ת, במיוחד נוכח חלוף הזמן הרב, של 4-5 שנים, מאז ביצוע העבירות.

לגבי עבירת החזקת האגרופן, אני מקבלת את טענת הסניגורית כי המע"ת התלוי כנגד הנאשם בגין החזקת סכין אינו בר הפעלה בעבירה דנן. בגזר הדין נכתב כי התנאי יחול על עבירה של החזקת סכין, לא צויין סעיף החיקוק, ומכאן - שהנאשם הוזהר כי הוא צפוי להפעלת המע"ת רק אם יעבור עבירה של החזקת סכין.

עם זאת, הצטברות העבירות נשוא כתבי האישום, עברו הפלילי המכביד של הנאשם בעבירות דומות, העובדה כי נפתח נגדו תיק נוסף בגין עבירת איומים במסגרת המשפחה המורחבת, ומנגד - העדר יציבות תעסוקתית ושיתוף פעולה חלקי בלבד עם שירות המבחן, מטים את הכף לחומרא, לכיוון הטלת עונש מאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות. כאמור, ניתנה חוות דעת הממונה ונמצא מקום עבודה המתאים ליכולותיו הפיזיות של הנאשם.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

אני מפעילה את המע"ת של שלושה חודשים התלוי נגדו מת"פ (שלום ת"א) 6113/07.

עמוד 7

אני גוזרת על הנאשם בגין מכלול העבירות נשוא כתבי האישום, עונש של שלושה חודשי מאסר בפועל.

העונשים ירוצו בחופף ובמצטבר בהתאמה, כך שבסך הכל ירצה הנאשם ארבעה חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות, על פי חוות דעת הממונה.

הממונה יקבע לנאשם מועד חדש לתחילת ריצוי עבודות השירות.

3 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה על פקודת הסמים, או עבירה של החזקת אגרופן או סכין לפי סעיף 186 לחוק העונשין, או עבירה של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

קנס בסך 1,000 ₪ אשר יקוזז מתוך ההפקדה בתיק 45616-03-11. אם לא קיימת הפקדה, ישולם הקנס עד 1.1.15. לא ישלם את הקנס - ירצה שבוע מאסר תמורתו.

3 חודשי פסילה על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה על פקודת הסמים.

צו להשמדת המוצגים.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשע"ה, 18 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.